

[Glistrup]

fremskridtspartiet, er, at vi ikke har været villige til at komme til forhandling, man har ikke kunnet få os med ind i drøftelser, man har ikke kunnet få os med ind i forhandlinger. Hver evig eneste gang i de 8 år, godt og vel, fremskridtsbevægelsen har eksisteret, har vi været meget villige til at komme til forhandlinger, hver evig eneste gang har vi været indstillet efter, at vi aldrig har været noget alt-eller-intet-parti. Vi har aldrig sagt: vi skal have vore 1.109 ændringsforslag igen ubeskåret. Vi har sagt: vi er rede til at forhandle om en for Danmark lykkelig løsning af disse ting. Men de andre, herunder centrum-demokraterne, har desværre i de senere år ikke villet forhandle med os. I det første år, vi var herinde, var centrum-demokraterne førende til at forhandle med fremskridtspartiet, men når man ikke fra de andre partiers side vil være i stue med os, all right, så kan vi ikke komme til at forhandle, men man kan ikke bagefter komme og sige, at vi ikke vil forhandle. Vi er rede til at forhandle uden nogen som helst ultimative betingelser; så der er også parlamentarisk i de 26 mandater styrke til, at der kan være et alternativ. Vi stiller ingen ultimative betingelser for at gå ind i forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Naturligvis har enhver ret til at fortolke alternativet, som man vil, men det, mit partis ordfører talte om, var et regeringsalternativ. Hvis man styrter en regering, skal man kunne stable en anden regering på benene. Der er ingen medlemmer i dette ting bortset fra fremskridtspartiet, der i deres vildeste fantasi kunne forestille sig en regering, der uden om socialdemokratiet og med fremskridtspartiet som medlem skulle være i stand til at klare nogen ting her i landet. Det var det, der var ment. Det var det første.

Det andet, hr. Glistrup sagde, var direkte forkert. Det vil være muligt at pege på, at fremskridtspartiets ordfører for et år eller to siden direkte sagde: de andre partier skal ikke komme og appellere til os, medmindre de er parat til at acceptere vores grundlæggende synspunkter. Sådan lød det herfra.

Må jeg så minde om – det har hr. Glistrup selv sagt den ene gang efter den anden – at centrum-demokraterne, hver gang der har

været tale om forhandling – og det var især i den borgerlige regerings tid – har prøvet at trække fremskridtspartiet med. Fremskridtspartiet har ikke mindst på det sidste gjort alt, hvad det kunne for at gøre disse bestræbelser ganske overflødige, for der er ingen andre partier end centrum-demokraterne, der overhovedet vil være i stue med fremskridtspartiet. Vi vil det stadig væk, men vi kan egentlig ikke se formålet med det.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Erhard Jakobsen har ret, når han siger, at der ikke er nogen i dette ting, der så klart som centrum-demokraterne har villet respektere vælgerdommen og forhandle med fremskridtspartiets repræsentanter. Det var netop derfor, det gjorde så ondt at høre centrum-demokraternes ordfører i dag sige, at fremskridtspartiet ikke vil forhandle, for det vil vi.

Så siger man fra centrum-demokraternes side, at det, man havde ment, var et regeringsalternativ, og at der da ikke er nogen, der i sin vildeste fantasi kunne forestille sig at få fremskridtspartiet med. Ja men man bliver nødt til at gå ud over grænserne for selv hr. Erhard Jakobsens vildeste fantasi, når man ser, hvordan den nuværende regering led for led kører landet i sæk ved at gøre tingene værre og værre år for år, og derfor opfordrer jeg til, at man udvider og sprænger sin fantasigrænse, for vi vil meget gerne være med og i og for sig også gerne have socialdemokratiet med i en regering, men det må bare være en regering, der fører i den rigtige retning. Fremskridtspartiet er nu som altid både regeringsdueligt og villigt til at gå ind i en regering.

Gert Petersen (SF):

Må jeg sige, at dette skænderi mellem de to mest reaktionære partier her i tinget var sød musik i mine ører. Bliv ved med det!

Men i øvrigt er det jo regeringens udspil, vi skal drøfte, og her kan nu også være megen anledning til barske ord.

Dansk økonomi skal altså helbredes igen. Man startede med en momsforhøjelse, der kostede 4 mia kr., derefter blev lønmodtagerne påtvunget en faktisk minusløsning, og nu kommer tredje led i kuren, en nedskæring på